

med Sverrig og Norge, hvorefter Brevkort mellem disse Lande og Danmark betales med kun 6 Dre, saa at man kan sende et Brevkort til Nordcap eller til Stockholm for 6 Dre, medens et Brevkort herfra til Roskilde betales med 8 Dre. Dette forekommer mig at maatte give Anledning til paany at komme ind paa Overveelse af en Omkring i Postloven med Hensyn til dette Punkt, saaledes at Brevkort i Indlandet betales med en ringere Pris; — jeg havde tænkt 5 eller 4 Dre istedetfor nu med 8 Dre. Jeg har i det Hele den Tro, at naar man skal søge at fyldestgjøre Postvæsenets Formaal, maa der ikke tages saa meget Hensyn til, hvad Befordringen af den enkelte Meddelelse koster, eller hvilke Udgifter der ere forbundne med Forsendelserne, men det Væsentlige, og det, der vil være Postvæsenet fordelagtigt, vil upaatvivlelig være at lægge til Grund den Sætning, at Portoer maa være saa lav, at den ikke træder hindrende i Veien for nogensomhelst Meddelelse. — Jeg tror, at dersom man følger denne Grundsætning, ville Postvæsenets Indtægter stige. Jeg tror, at den sikreste Veie til at formindste Postvæsenets Indtægter vil være at forhøje Portoer, og at den sikreste Veie til at forhøje Postvæsenets Indtægter vil være at formindste Portoer i en rimelig Grad. Det har allerede den Forandring, der skete i 1871, tilstrækkelig paavist ved den uhyre Tilvæxt af Forsendelserne, der siden da er sket, og medens Nogle vel synes, at 8 Dre ikke er nogen stor Genstand, er det dog min Overbevisning, at mangfoldige Meddelelser, som nu slet ikke sendes, hvor Forsendelsen altsaa nu slet ikke finder Sted, vilde se, naar disse Brevkort kunde sendes til en lavere Porto. Der er noget saa Bekæmt og Ulykkelig i at benytte disse Brevkort, som man har liggende, ikke behøver at lægge sammen eller forlegle, og sende disse ligevaldige eller mindre væsentlige Meddelelser, som Enhver jo har i saa stort Maal, men som man dog betænker sig paa at sende, naar man skal have den Meilighed at lægge et Brev sammen og sætte et 8 Dres Frimærke derpaa. Det er min Overbevisning, at Grunden til, at Brevkort nu benyttes i saa ringe Grad, er, at Portoer er for høje, er den samme som for Breve, hvorimod, naar Brevkortportoer blev nedsat til det Halve, vilde en stor Mængde Meddelelser, som nu slet ikke finde Sted, foregaa pr. Brevkort. Paa et andet Punkt under Postvæsenet vil jeg ligeledes tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed. Det er med Hensyn til Portoer for Pengesforsendelser. Det vil vides, at Udgiften ved disse Forsendelser er fastsat saaledes, at der betales 16 Dre for ethvert Brev med angiven Pengesværd og endvidere 8 Dre for hver 200 Kr. eller derunder,

som paa Brevet angives som dets Indhold. Dette er for mindre Beløb vist en meget passende Porto. Men det er en meget for kostbar Porto, naar den anvendes paa meget store Beløb, og Følgen deraf har været, at der jo nu er Assurancelskaber, som forsikre Pengesforsendelser for langt, langt mindre Præmier end Postvæsenets. Naar de større Handlende, Banker osv. sende 100,000 Kr. afsted, paategne de Brevet „Peri 100 Kr.“ og assurere saa Resten i det Schweitsiske Selskab. Derved gaar jo absolut en ikke ubetydelig Indtægt, som burde komme det danske Postvæsen tilgode, ud af Landet til Fordel for Andre. Jeg tror, at dette kunde forandres derved, at man fastsatte en afstigende Skala for de Assurancebeløb, der skulle erlægges for Pengesforsendelser. Det er mig meddelt, at et enkelt Institut i Provinserne betaler aarlig omtrent 1,000 Kr. i Assurance til det Schweitsiske Selskab for Pengesforsendelser, og med den udmærkede Betyrelse, som her finder Sted af Postvæsenet, den Rebelighed, som er gjennemgaaende hos de paagældende Embedsmænd, er det ialtfald saa sjældent, at noget Brev gaar tabt, saa sjældent, at jeg antager, at denne Assurancepræmie kunde nedsettes til stor Fordel for Postvæsenet. Hermed skal jeg forlade denne Del af Budgettet, men jeg vil endnu blot tilføje ligeoverfor den sidste Rids Begivenheder en Anerkjendelse til den høitærede Minister og til Alle, der fortære under ham, for den udmærkede Dygtighed, hvormed de ganske overordentlige Vanskeligheder, der have været forbundne med Postens Besørgelse i denne Vinter, have været overvundne.

Jeg gaar derefter over til et andet Budget, som altid meget interesserer mig, og i hvis Behandling jeg beider udblydt, at jeg tager Del, uagtet jeg slet ikke hører til de Sagkyndige, og uagtet vi have to udmærkede kompetente Mænd heri Thinget til at bedømme denne Sag, men det er en Sag, som bestandig har ligget og ligger mig meget paa Sinde, nemlig Marineministeriets Budget, baade fordi det forekommer mig, at efter vort Lands naturlige Bestaaffenhed maa der lægges en fortrinlig Vægt paa Forsvaret tilføje, og fordi jeg steds har søgt at følge med den hele Udvikling, som er sket med Hensyn til Fremgangen i Marinens Anstæffelser osv., og i den Henseende er der jo sket Meget i de senere Aar, det skal jeg fuldt ud erkjende. Jeg skal da først gjøre den Bemærkning, at jeg slet ikke skal indlade mig paa den overordenlig vanskelige og vidtløftige Sammenstilling mellem de to Budgetter, nemlig det, der var forelagt i forrige Session, og det, der er forelagt nu, eller den Finantslov, der var gjældende for forrige Finantsaar, og den, der skulde gjøres gjældende for indeværende Finantsaar; thi